

Út at koyra

Miðalferðin er hægst á Streymoynni

Landsverkfrøðingurin heldur vakið eyga við ferðsluni í Føroyum. Teir bæði telja bilar og máta ferðina.

EIRIKUR LINDENSKOV

Á hvørjum ári ger Landsverkfrøðingsstovnurin eina frágreiðing um ferðsluna í Føroyum. Í høvuðsheitum inniheldur frágreiðingin upplýsingar um ferðsluna á landsvegnum og viðkomandi upplýsingar um landsvegakervið, eins og upplýsingar um ferðsluóhappini á kommunalu vegnum eisini eru við.

Sambært lótingslóg frá 1972 verða vegir millum bygdur og vegir frá bygd til atløgupláss, ið mest hava týðning fyri samferðsluna oyggjanna millum, at rokna sum landsvegir. Landið letur gera og heldur landsvegirnar.

Í 1995 er asfaltering farin fram í flestu oyggjum, har landsvegir eru, eins og tað eru gjørdar ábøtur og umbyggingar av pørtum av teim eldru vegastrekkjunum.

Hóast ófullgjørd í støðum, er vegakervið í stóran mun nøktandi til ferðsluna, sigur Landsverkfrøðingsstovnurin í frágreiðingini.

Í 1995 var samlaða ferðsluarbeiðið 117 mió. akfarskm., og er tað ein øking uppá 1,7% í mun til 1994.

Verða ferðsluóhappini sammett í mun til ferðsluarbeiðið sæst, at í 1994 hendu fyrri hvørja mió. akfarskm. 2,5 óhapp, meðan sama lutfallið í 1995 er 2,7. Av hesum fæst, at í mun til ferðsluarbeiðið hendu 8%

fleiri ferðsluóhapp á landsvegnum í 1995 enn í 1994. Landsvegakervið umboðar í km umleið 50% av tí samlaða vegakervinum.

Meiri gjørt við ferðslutrygdina

Í 1973 varð farið undir at gera kantmerkingar (strika vegjaðaran), meðan í 1978 varð byrjað at merkja vegmiðjuna.

Síðan veturin 78/79 hevur verið skapað fyrri miðvisari fráboðanartænasta um koyrilikindini.

Í 1985 varð farið undir at skráseta ferðsluóhapp á landsvegnum.

Orsøkin til hetta er, at vit soleiðis kunnu fylgja við, hvar og hvussu óhappini henda, so vit út frá hesum kunnu gera neyðgar ábøtur á vegakervið, verður sagt í frágreiðingini frá landsverkfrøðingsstovninum.

Tey seinastu árinu eru fleiri busslummar/stoðgipláss og gongubreytir gjørdar fyri at bøta um trygdina hjá teimum, ið ferðast við bussi og til gongu. Sumleiðis eru fleiri vegastrekkir kring landið breiðkað, merkingar eru eisini gjørdar í vegsneiðingum og vegstokkur (autoverja) er settur upp fram við vegnum.

Asfalteraðir landsvegir

Í 1995 er asfaltering farin fram í flestu oyggjum, har

landsvegir eru, eins og tað eru gjørdar ábøtur og umbyggingar av pørtum av teim eldru vegastrekkjunum.

Í Suðuroynni eru í árinum asfalteraðir 6,9 km, í Sandoyinni 5,8 km, í Vágum 0,0 km, í Streymoynni 14,5 km, í Eysturoynni 8,2 km og í Norðoyum 3,6 km. Tilsamans eru í árinum asfalteraðir 39 km av landsvegi.

Fráboðanartænasta og vetrarhald

Tenatan fer fram á tann hátt, at 3-4 ferðir um dagin koyra vognmenn eftir vegastrekkjunum og meta um líkindini. Høvuðsskrivstovnan boðar harnæst útvarpinum frá.

Frá á heysti 1992 hevur eisini verið møgulegt at ringja á høvuðsskrivstovuna, har telefonsvarari sigur frá, hvussu koyrilikindini eru. Telefonin er 16868. Í 1995 vóru 18.813 uppringingar.

Í november í 1994 varð tænastan útbýgd, so nú er eisini møguleiki at síggja veðurmátningar og koyrilikindi á tekstvarpinum hjá SVF á síðu 401 og 402.

Vetrarhaldið hetta árið kostaði uml. 9,1 mió. kr. fyri alt landið.

Ferðsluteljing

Ferðslan á høvuðsvegnum verður tald regluliga. Landsverkfrøðingurin hevur teljarar ymsastaðni kring landið, har allir bilar, sum koyra framvið, verða taldir.

Men Landsverkfrøðingurin ger eisini ferðmátningar kring landið. Í Suðuroynni verður mált á Nesi í Vági, í

Vágnum við Leitisrætt, í Streymoynni í Kollfjarðartunnlinum, í Eysturoy verður mált á Lambareidi, í Borðoy á Tunnilsvegnum við Klaksvík.

Tað hevði kanska verið hent hjá politinum at havt atgongd til mátaranar hjá Landsverkfrøðinginum. Tá høvdu bótarnar í øllum før-

um verið fleiri, tí nógvir bilar koyra ov skjótt.

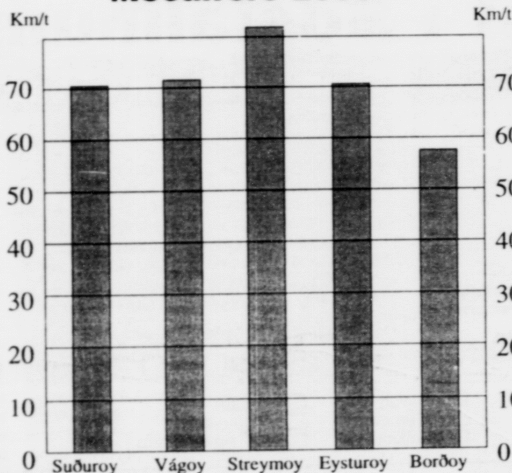
Á talvuni niðanfyri sæst miðalferðin hjá bilunum í 1995. Sum tað sæst koyra bilarnir skjótast í Streymoynni. Viðmerkjast skal tó, at hesar mátningar eru gjørdar, har loyvt er at koyra 80 km/t.

Í 1995 hendu tilsamans

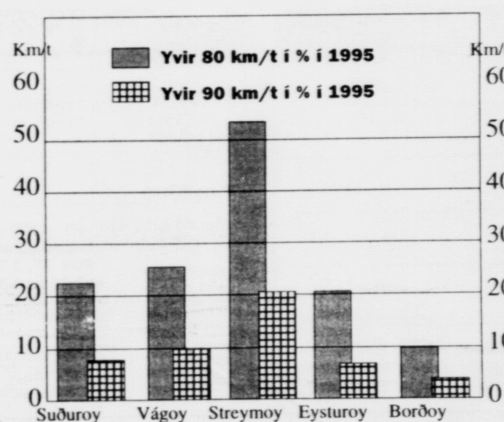
Á hvørjum ári gera Landsverkfrøðingurin ein frágreiðing við øllum hugsaðum hagtølum um ferðsluna í Føroyum

1104 ferðsluóhapp. Av teimum hendu 313 á landsvegi. Trý fólk doyðu í ferðsluni, men eingin teirra á landsvegi. Tvey doyði í Klaksvík og eitt á Glyvrnum.

Meðalferð 1995

Talvurnar vísa ferðmátningar á landsvegnum, sum landsverkfrøðingurin hevur gjørt. Fyrra talvan vísir meðalferðina fyri 1995 og seinna talvan ávíkavist teir, ið koyra yvir 80 og 90 km/t

Óneyðugt at merkja vegirnar

Fyri 3/4 öld síðani vóru ymskar hugsanir um, hvørt merkingar á veg skuldu takast í nýtslu ella ikki. »Óneyðugar«, »ov kostnaðarmiklar«, »bert til billførar, ið koyra við kenning« vóru nøkur av sjónarmiðunum, ið komu fram á millumtjóða vegkongress í Paris í 1913.

Í dag vita vit, at vegmerkingar eru týðandi liður í sjónligari leiðbeining til vegfarandik og sostatt gera sít til munagóða minking av ferðsluóhappum. Vegmerkingar verða roknaðar at minka um ferðsluóhapp í myrkri við 35-45%.

Vegstokkur verður uppsettur framvið vegnum eftir tervi. Tilsamans eru uppsettir 135 km av vegstokki.